

Grund- og nærhedsnotat til Folketingets Europaudvalg

Center
Center for Klimaneutralt Danmark

Dato
9. september 2021

J nr. -

Forslag om ændring af forordning (EU) 2018/842 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen ("byrdefordelingsaftalen").

KOM (2021) 555.

Notatet sendes tillige til Folketingets Klima-, Energi- og Forsyningsudvalg.

1. Resumé

Kommissionen har den 14. juli 2021 offentliggjort forslag til ændring af byrdefordelingsaftalen. Forslaget lægger op til, at sektorerne, der er omfattet af forordningen, samlet set skal reducere drivhusgasudledningerne på EU-niveau med 40 pct. i 2030 i forhold til 2005-niveauet. Hvert medlemsland pålægges nationale reduktionsforpligtelser med et spænd mellem laveste og højeste reduktionsmål fra 10 til 50 pct. i 2030 i forhold til 2005-niveauet på baggrund af primært bruttonationalprodukt pr. indbygger og andre nærmere bestemte fordelingskriterier. Danmark pålægges i forslaget et øget reduktionsmål på 50 pct. i 2030 i forhold til 2005-niveauet sammenlignet med det gældende mål på 39 pct. Forslaget lægger op til at videreføre forordningens eksisterende fleksibilitetsmekanismer. Derudover foreslås det, at der indføres en ny frivillig reserve bestående af medlemslandenes eventuelle overskydende nettodrivhusgasoptag for perioden fra 2026 til 2030 under LULUCF-forordningen, som under bestemte omstændigheder kan anvendes til målopfyldelse af de nationale reduktionsforpligtelser i byrdefordelingsaftalen i slutningen af perioden.

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser. Forslaget vurderes at kunne medføre statsfinansielle, samfundsøkonomiske og erhvervmæssige konsekvenser for Danmark.

Regeringen ønsker, at EU's klimamål for 2030 udmøntes så omkostningseffektivt som muligt. Derfor ser regeringen gerne, at der sker en højere konvergens i ambitionsniveauet i forslaget for at mindske spændet mellem de laveste og højeste mål, og at omkostningseffektivitet spiller en større rolle som fordelingskriterium. Regeringen er i gang med at analysere forslaget og konsekvenser herved med henblik på at tage nærmere stilling til forslaget.

2. Baggrund

Kommissionen har den 14. juli 2021 fremsat et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af forordning (EU) 2018/842 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimainsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen (KOM (2021) 555) med dertilhørende konsekvensanalyse. Forslaget er endnu ikke oversendt til Rådet i dansk sprogversion.

Forslaget er fremsat som en del af Europa-Kommissionens 'Fit for 55'-pakke, der skal bidrage til at realisere EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. reduktioner i forhold til 1990-niveauet som fastlagt i den europæiske klimalov (forordning (EU) 2021/1119). Nærværende forslag er tæt forbundet med forslag om ændring af kvotehandelssystemet (KOM (2021) 551) samt forslag om ændring af LULUCF-forordningen (KOM (2021) 554). Der henvises til grund- og nærhedsnotater om disse forslag for redegørelse herom.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 192 (1) og behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure. Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Forslaget omfatter drivhusgasudledninger, der ikke er omfattet af EU's eksisterende kvotehandelssystem eller LULUCF-forordningen, dvs. udledninger fra blandt andet transport, bygninger, landbrug, affald og små industrianlæg. Drivhusgasudledningerne fra indenlandsk søfart er omfattet, mens drivhusgasudledningerne fra international søfart ikke er omfattet. Desuden foreslår Kommissionen at etablere et nyt separat kvotehandelssystem for vejtransport og opvarmning af bygninger parallelt med byrdefordelingsaftalen i forslag om ændring af kvotehandelssystemet (KOM (2021) 551).

Medlemslandenes reduktionsforpligtelser

Forslaget lægger op til, at sektorerne, der er omfattet af forordningen, skal reducere drivhusgasudledningerne på EU-niveau med 40 pct. i 2030 i forhold til 2005-niveauet. Det nuværende reduktionsmål i forordningen på EU-niveau er 30 pct. i 2030 i forhold til 2005-niveauet. På den baggrund foreslås det at revidere de nationale reduktionsforpligtelser for hvert medlemsland. Hvert medlemsland pålægges nationale reduktionsforpligtelser med et spænd mellem laveste og højeste reduktionsmål fra 10 til 50 pct. i 2030 i forhold til 2005-niveauet.

Medlemslandene tildeles årlige udledningsrettigheder, der svarer til landenes reduktionsforpligtelser, der reduceres gradvist frem mod 2030. Udledningsrettighederne udgør medlemslandenes "udledningsloft", dvs. hvor meget medlemslandene kan udlede årligt. I forslaget opdateres udledningsrettighederne i perioden fra 2023 til 2030 i overensstemmelse med de nye reduktionsmål. På grund af usikkerhederne forbundet med COVID-19 og efterfølgende genopretning, foreslås det, at udledningsrettighederne for perioden fra 2026 til 2030 fastlægges som en lineær reduktionssti,

hvor startpunktet i 2024 baseres på data for medlemslandenes faktiske, gennemsnitlige drivhusgasudledninger for sektorerne i perioden 2021 til 2023 med slutpunkt i reduktionsmålene i 2030. Medlemslandenes udledningsret for perioden 2026-2030 kan derfor først fastlægges endeligt, når udledningsniveauet fra 2021 til 2023 kendes. En evaluering i 2025 vil ifølge forslaget fastsætte udledningsrettighederne i denne periode.

De foreslåede nationale reduktionsforpligtelser følger som udgangspunkt de samme fordelingskriterier som i den nuværende byrdefordelingsaftale og baseres derfor primært på bruttonationalprodukt pr. indbygger i perioden fra 2017 til 2019. For nogle medlemslande sker der derefter en justering for omkostningseffektivitet og endvidere en justering, så alle medlemslande maksimalt får opjusteret deres nationale reduktionsmål med 12 pct. point i forhold til reduktionsmålene i den nuværende forordning. Danmark pålægges på den baggrund det højeste reduktionsmål på 50 pct. i 2030 sammen med Finland, Luxembourg, Sverige og Tyskland, *jf. tabel 1*. Danmarks reduktionsmål i den nuværende byrdefordelingsaftale er på 39 pct. i 2030 i forhold til 2005-niveauet.

Tabel 1: Oversigt over medlemslandenes reduktionsmål i byrdefordelingsaftalen

Lande	Nuværende reduktionsmål i 2030 i forhold til 2005-niveau	Foreslåede reduktionsmål i 2030 i forhold til 2005-niveau
Belgien	-35 pct.	-47 pct.
Bulgarien	-0 pct.	-10 pct.
Cypern	-24 pct.	-32 pct.
Danmark	-39 pct.	-50 pct.
Estland	-13 pct.	-24 pct.
Finland	-39 pct.	-50 pct.
Frankrig	-37 pct.	-47,5 pct.
Grækenland	-16 pct.	-22,7 pct.
Irland	-30 pct.	-42 pct.
Italien	-33 pct.	-43,7 pct.
Kroatien	-7 pct.	-16,7 pct.
Letland	-6 pct.	-17 pct.
Litauen	-9 pct.	-21 pct.
Luxembourg	-40 pct.	-50 pct.
Malta	-19 pct.	-19 pct.
Nederlandene	-36 pct.	-48 pct.
Polen	-7 pct.	-17,7 pct.
Portugal	-17 pct.	-28,7 pct.
Rumænien	-2 pct.	-12,7 pct.
Slovakiet	-12 pct.	-22,7 pct.
Slovenien	-15 pct.	-27 pct.
Spanien	-26 pct.	-37,7 pct.
Sverige	-40 pct.	-50 pct.

Tjekkiet	-14 pct.	-26 pct.
Tyskland	-38 pct.	-50 pct.
Ungarn	-7 pct.	-18,7 pct.
Østrig	-36 pct.	-48 pct.

Fleksibilitetsmekanismer

Byrdefordelingsaftalen giver i dag medlemslandene fleksibilitet i forhold til at opfylde deres nationale reduktionsforpligtelser i byrdefordelingsaftalen. Det gælder: 1) adgang til at købe andre medlemslandes udledningsrettigheder, 2) muligheden for at skyde reduktionsforpligtelsen i tid (banking og borrowing), 3) adgang til at købe EU-interne projektkreditter, 4) kvoteannullering og 5) anvendelse af LULUCF-kreditter.

Forslaget lægger op til at videreføre de eksisterende fleksibilitetsmekanismer med to justeringer. For det første foreslås det, at muligheden for anvendelse af kvoter fra EU's kvotehandelssystem øges for Malta, mens det fastholdes på samme niveau som i den nuværende byrdefordelingsaftale for alle øvrige medlemslande. I dag kan ni medlemslande anvende op til samlet set 100 mio. kvoter fra EU's kvotehandelssystem til opfyldelse af forpligtelsen under byrdefordelingsaftalen. Kvoterne annulleres fra medlemslandenes kvoter til auktionering. For det andet foreslås det, at adgangen til at anvende såkaldte LULUCF-kreditter fastholdes på samme niveau, mens fleksibiliteten opdeles i to separate tidsperioder fra 2021 til 2025 og 2026 til 2030. I dag er adgangen hertil begrænset til i alt 280 mio. kreditter på EU-niveau i perioden 2021-2030, som er fordelt på de enkelte medlemslande ud fra, hvor stor en andel udledninger af metan og lattergas fra landbruget udgør af medlemslandenes samlede udledninger i byrdefordelingsaftalen.

Derudover foreslår Kommissionen etableringen af en ny frivillig reserve bestående af medlemslandenes eventuelle overskydende nettodrivhusgasoptag for perioden fra 2026 til 2030 efter opfyldelse af nationale målsætninger under LULUCF-forordningen. Under bestemte betingelser får medlemslandene mulighed for at benytte reserven til målopfyldelse af deres nationale reduktionsforpligtelser i slutningen af anden forpligtelsesperiode under byrdefordelingsaftalen. Reserven etableres kun, såfremt EU's klimamål for 2030 er indfriet som fastlagt i den europæiske klimalov (forordning (EU) 2021/1119). Endvidere kan det enkelte medlemsland kun anvende reserven til målopfyldelse, såfremt en række betingelser er opfyldt, herunder at øvrige fleksibilitetsmuligheder er udtømt. Medlemslandene skal inden for 6 måneder efter ikrafttrædelse af byrdefordelingsaftalen underrette Kommissionen om deres hensigt om at bidrage til eller gøre brug af reserven.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF art. 294) medlovgiver. Europa-Parlamentets holdning til forslaget foreligger ikke endnu. Det er på tidspunktet for oversendelse af grund- og nærhedsnotatet til Folketingets Europaudvalg ikke besluttet, hvilket af Europa-Parlamentets udvalg forslaget vil blive behandlet i.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen har vurderet, at nærhedsprincippet er overholdt. I vurderingen heraf henviser Kommissionen bl.a. til, at klimaforandringerne er et grænseoverskridende problem, der ikke kan løses med handlinger alene på nationalt og lokalt. Der er behov for koordinering af klimainsatsen på europæisk og – hvor det er muligt – på globalt plan, og en EU-indsats er berettiget på grundlag af nærhedsprincippet.

Dertil henvises til, at EU siden 1992 har arbejdet for at udvikle fælles løsninger og sikre fremdrift i den globale håndtering af klimaforandringerne. Mere konkret vil EU-handling understøtte en omkostningseffektiv indfrielse af EU's klimamål for 2030 og langsigtede klimamål, mens der sikres retfærdighed og miljømæssig integritet.

Regeringen finder, at klimaforandringerne er grænseoverskridende og kan tilslutte sig Kommissionens vurdering, og anser således, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Dansk lovgivning indeholder på nuværende tidspunkt ikke tilsvarende bestemmelser. Den gældende byrdefordelingsaftalen er ikke omsat direkte til dansk lovgivning, hvilket heller ikke er påkrævet ifølge EU-retten, da der juridisk set er tale om en såkaldt aftale mellem medlemslandene.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Da der er tale om en revision af en forordning, er denne umiddelbart gældende i EU. En vedtagelse af forslaget har derfor ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget kan medføre statsfinansielle konsekvenser. Omfanget heraf vil afhænge af, hvordan Danmarks 70 pct.-målsætning og EU's 2030-klimamål indfris. Det vil desuden afhænge af, hvordan nye mål og instrumenter indføres over perioden samt den generelle økonomiske og teknologiske udvikling. Det er forbundet med væsentlig usikkerhed at foretage omkostningsskøn af såvel potentielt yderligere nationale reduktionstiltag og anvendelse af fleksibilitetsmekanismer. Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder de potentielle statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget kan medføre samfundsøkonomiske konsekvenser. Omfanget heraf vil afhænge af, hvordan Danmarks 70 pct.-målsætning og EU's 2030-klimamål indfris. Det vil desuden afhænge af, hvordan nye mål og instrumenter indføres over perioden samt den generelle økonomiske og teknologiske udvikling. Det er forbundet med væsentlig usikkerhed at foretage omkostningsskøn af såvel potentielt yderligere nationale reduktionstiltag og anvendelse af fleksibilitetsmekanismer. Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder de potentielle samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget kan medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser. Omfanget heraf vil afhænge af, hvordan Danmarks 70 pct.-målsætning og EU's 2030-klimamål indfris. Det vil desuden afhænge af, hvordan nye mål og instrumenter indføres over perioden samt den generelle økonomiske og teknologiske udvikling. Det er forbundet med væsentlig usikkerhed at foretage omkostningsskøn af såvel potentielt yderligere nationale reduktionstiltag og anvendelse af fleksibilitetsmekanismer. Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder de potentielle erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget forventes at have positive konsekvenser for beskyttelsesniveauet og bidrage til opfyldelsen af Parisaftalens målsætninger og FN's verdensmål, idet forslaget må antages at øge medlemslandenes indsats for at reducere drivhusgasudledningerne i de underlagte sektorer. Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere og herunder andre konsekvenser for Danmark.

8. Høring

Forslaget har været i høring i Specialudvalget for Klima-, Energi- og Forsyningspolitik fra den 14. juli 2021 til den 9. august 2021. Forslaget har parallelt været i høring i Specialudvalget for Miljø og § 2-udvalget (landbrug). Der er afgivet hørings svar fra i alt 6 organisationer.

CARE Danmark støtter, at ambitionen i byrdefordelingsaftalen hæves, men opfordrer til, at Danmark arbejder for, at det samlede reduktionsmål hæves fra 40 pct. til 50 pct. Et højere mål vil ifølge CARE Danmark gøre det muligt at reducere EU's samlede klimabelastning i 2030 med 65 pct., hvilket ifølge organisationen som minimum vil være nødvendigt, hvis EU skal bidrage rimeligt til at holde den globale temperaturstigning nede på 1,5 grader. CARE Danmark opfordrer også til, at fleksibiliteterne for medlemslandenes begrænses kraftigt.

Dansk Erhverv støtter en udvidelse af kvotehandelssystemet til flere sektorer såsom transport og bygninger, der betyder, at reduktionerne inden for disse sektorer foretages efter markedsbaserede principper, der styres efter omkostningseffektivitet. Dansk Erhverv mener, at en udvidelse af kvotehandel til nye sektorer bør gå hånd i hånd med en udfasning af byrdefordelingsaftalen for disse sektorer.

Selvom Dansk Erhverv ønsker en udfasning af byrdefordelingsaftalen for sektorer, som omfattes af kvotehandel, vil der følge organisationen dog også fremover være behov for sektorspecifik regulering for at fjerne barrierer og udbedre andre markedsfejl. Derudover foreslår Dansk Erhverv, at Kommissionen foretager en generel analyse af de samfundsøkonomiske omkostninger på både EU-niveau og for hvert enkelt medlemsland af henholdsvis anvendelse af prissignaler som den primære drivkraft i

den grønne omstilling og et fravær af prissignaler som følge af en mere politisk planstyring af energiomstillingen.

Dansk Industri er enig i, at en CO₂-pris skal suppleres af målrettede sektortiltag blandt andet over for bygninger og transport som udgør en del af Kommissionens pakke. Dansk Industri vurderer dog, at fastholdelse af den nuværende arkitektur på byrdefordelingen kan risikere at udvande de omkostningsmæssige gevinster ved at udvide kvotehandel. Det gælder ifølge Danske Industri særligt, da Kommissionen ønsker at fastholde den nuværende nøgle til at fordele de nationale byrder (bruttonationalprodukt pr. indbygger).

Dansk Industri finder, at det betyder, at de lande som ikke har gennemført en grøn omstilling endnu og har store omkostningseffektive potentialer friholdes. Da de nye sektorer under kvotehandel også i disse lande vil imødeså en CO₂-pris vil denne måde at fordele byrder på ifølge Dansk Industri være uden betydning klimamæssigt i bedste fald – og samlet set fordyrende og forvridende i værste fald.

Dansk Industri mener, at erfaringerne med anvendelse af fleksibilitetsmekanismer, som Kommissionen stiller til rådighed er, at der ikke er opbakning til at anvende dem i Danmark. Derfor anbefaler Dansk Industri, at regeringen arbejder med andre medlemslande for at sikre en mere effektiv og mindre kompliceret arkitektur, end Kommissionen har foreslået.

Brancheorganisation for den danske vejgodstransport (ITD) fremhæver, at når der stilles forskellige krav til medlemslandene, så har det en direkte påvirkning på konkurrencesituationen for danske virksomheder. ITD finder, at vejtransportbranchen er en grænseoverskridende branche, hvor markedet er europæisk, og virksomhederne er i konkurrence med hinanden. Forskellige nationale regler og krav har ifølge ITD skabt fragmentering i markedet, der øger risikoen for ulige konkurrence mellem virksomheder fra forskellige medlemslande. ITD mener, at det kan blive forværret, når der stilles divergerende krav medlemslandene imellem. ITD fremhæver, at de høje reduktionskrav i medlemslande, hvor man allerede har indført lavthængende reduktionstiltag, vil resultere i dyrere løsninger for at kunne nå målsætningen i 2030.

ITD finder, at organisationen aktivt arbejder for at fremme den grønne omstilling af transportsektoren, men fremhæver, at hvis det ikke sker under hensyntagen til konkurrencesituationen, så risikerer man at havne i en situation, hvor danske virksomheder ikke kan klare sig i den internationale konkurrence, og derfor vil blive udkonkurreret af udenlandske virksomheder. Ifølge ITD er det hverken til gavn for dansk økonomi, vækst eller arbejdspladser, og det risikerer også at skade den grønne omstilling. På den baggrund opfordrer ITD til, at man fra dansk side går til forhandlingerne med en ambition om at skabe fair og lige konkurrencevilkår for alle virksomheder i EU.

Landbrug & Fødevarer (L&F) finder, at Kommissionen med forslaget om at opretholde byrdefordelingsaftalen, lægger op til en regulering, som fordyrer den samlede klimaindsats i EU og skaber ulige konkurrencevilkår mellem medlemslandene. L&F mener, at det er nødvendigt at få ændret forslaget, og L&F opfordrer til, at der arbejdes for, at reduktionsforpligtelserne i byrdefordelingsaftalen bliver fordelt på fair vis mellem medlemslandene. L&F påpeger, at Danmarks høje reduktionsmål sammenlignet med andre medlemslande skaber ulige konkurrencevilkår, som hæmmer den danske landbrugssektor i forhold til andre medlemslande med lavere reduktionsmål.

L&F fremhæver, at landbruget er en stærkt konkurrenceudsat sektor – også i forhold til konkurrence internt i EU og på det indre marked. L&F mener ikke, at det er rimeligt, at konkurrencen skal foregå med forskellige spilleregler og finder ikke, at sektoren skal være med til at leve op til et reduktionskrav, der er op mod 40 pct.-point højere end i andre medlemslande.

Ifølge L&F giver 2005 som basisår for de nationale reduktionsmål udfordringer for lande og sektorer, der er gået foran. L&F fremhæver blandt andet, at man i det danske fødevarerhverv allerede har reduceret markant i perioden fra 1990 til 2005. Derfor mener L&F, at man skal have samme basisår i byrdefordelingsaftalen, som man anvender ved det generelle klimamål, altså 1990.

L&F mener grundlæggende, at tilgangen, om at fordele de nationale reduktionsforpligtelser på baggrund af medlemslandenes BNP og suppleret med andre faktorer, er forkert. Ifølge L&F er de "billigste" reduktioner allerede i dag sikret i den danske landbrugssektor, og yderligere reduktioner er forbundet med høje omkostninger. L&F fremhæver, at der imidlertid fortsat er "billige" reduktioner at hente i andre lande, hvor der endnu ikke stilles lige så høje grønne krav til landbrugssektoren som i Danmark. L&F mener derfor, at reduktionerne bør hentes med udgangspunkt i omkostningseffektivitet og ikke ud fra medlemslandenes velstand.

Rådet for Grøn Omstilling støtter, at der laves en ny byrdefordelingsaftale, men mener, at tallene for de enkeltes landes forpligtelser er for lave, da EU's nye mål om mindst 55 pct. reduktion i 2030 ifølge organisationen er for lavt og ikke lever op til EU's forpligtelser i forhold til Parisaftalen. Rådet for Grøn Omstilling finder, at det overordnede reduktionsmål burde være ca. 50 pct. i 2030 i stedet for 40 pct. Desuden mener Rådet for Grøn Omstilling, at de eksisterende muligheder for fleksibilitet mellem LULUCF og sektorer omfattet af byrdefordelingsaftalen bør afskaffes, da det ifølge organisationen giver medlemslande mulighed for at sænke ambitionsniveauet i sektorerne. Endeligt mener Rådet for Grøn Omstilling, at der bør indføres sanktionsmuligheder i form af bøder til medlemslande, som ikke overholder byrdefordelingsaftalen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er endnu ikke kendskab til andre landes holdninger til forslaget.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens 'Fit for 55'-pakke velkommen. Regeringen ønsker en ambitiøs og omkostningseffektiv klimaindsats i EU, der kan realisere EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. reduktioner i forhold til 1990-niveauet samt drive den grønne omstilling både i Danmark og hele EU mod klimaneutralitet i senest 2050.

Regeringen ønsker, at EU's klimamål for 2030 udmøntes så omkostningseffektivt som muligt. Derfor ser regeringen gerne, at der sker en højere konvergens i ambitionsniveauet i forslaget for at mindske spændet mellem de laveste og højeste mål, og at omkostningseffektivitet spiller en større rolle som fordelingskriterium modsat i dag, hvor fordelingen primært baseres på landenes bruttonationalprodukt pr. indbygger. Det vil sikre, at alle medlemslande i højere grad har en kurs på vej mod klimaneutralitet i senest 2050, og at omkostningseffektive reduktionspotentialer på tværs af lande i højere grad realiseres. Regeringen finder det vigtigt, at der fastlægges en fair øvre grænse for, hvor højt et reduktionsmål medlemslandene kan få.

Regeringen er i gang med at analysere forslaget nærmere, herunder de potentielle økonomiske konsekvenser for Danmark, med henblik på at tage stilling til forslaget.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg. Sagen er tidligere nævnt til forhandlingsoplæg den 7. oktober 2020 i forbindelse med Kommissionens plan for opjustering af EU's klimamål for 2030. Notat blev fremsendt den 14. oktober 2020.